

Evangeliet etter Markus

- forel. utg. 03.04.07, må ikke kopieres. Korrektur 15.03.12.

Oversatt til norsk fra Johannes Grebers Das Neue Testament av Johan Lem. Das Neue Testament er på sin side oversatt på nytt fra gresk av Johannes Greber i året 1936.

Innhold

Kapittel 1	2
Kapittel 2	3
Kapittel 3	4
Kapittel 4	5
Kapittel 5	7
Kapittel 6	8
Kapittel 7	10
Kapittel 8	11
Kapittel 9	13
Kapittel 10	15
Kapittel 11	16
Kapittel 12	18
Kapittel 13	19
Kapittel 14	21
Kapittel 15	23
Kapittel 16	25

Kapittel 1

Døperen Johannes står frem

Jeg begynner dette evangeliet om Jesus, Messias, Guds Sønn med ordene fra 2) profeten Jesaia: "Se, jeg sender min budbringer foran deg. Han skal rydde vegen for deg. Hans stemme lyder høyt i ødemarken: 3) "Bered veien til dere for Herren! Gjør stiene som fører til Gud, rette!" Denne budbringeren var Johannes. 4) Han døpte blant det fattige fjellfolket. I sin preken sa han at dåpen ved neddykking var et bilde på den endring av sinnelaget som de fikk ved å bli befridd fra frafallets synd. 5) Fra hele Judea og Jerusalem strømte alle ut og lot seg døpe av ham i Jordanelven. Med dette ville man offentlig bekjenne seg som synder og til troen på hans lære. 6) Johannes bar en kappe av kamelhår og levde av gresshopper og vill honning. I sin preken sa han: 7) "Etter meg vil det komme én som har høyere makt enn jeg. Sammenlignet med ham er jeg ikke engang verdig til å bøye meg og løse sandalene fra hans føtter. 8) Jeg har bare døpt dere i vannets bølger; men han vil døpe dere i kraftbølgene til en hellig ånd."

Jesu dåp og fristelse

9) En dag kom også Jesus fra Nasaret i Galiléa til Johannes og tok imot dåpen av ham ved neddykking i Jordan. 10) Straks han steg opp av vannet, så han at himmelen var åpen, og Guds ånd sveve ned på seg i form av en due. 11) Samtidig lød en kraftig stemme ovenfra: "Du er min elskede Sønn; ved deg hadde jeg behag (mein Wohlgefallen)." 12) Straks vekket Guds ånd en uimotståelig trang i ham til å gå ut i ørkenen. 13) Han ble der i førti dager og var i denne tiden utsatt for Satans fristelser. Han levde midt blant ville dyr; men Guds engler kom også og tok seg av ham.

De første disiplene

14) Men da Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galiléa og forkynte det glade budskap om Guds ånderike og sa: 15) "De tider som Gud hadde forutsatt, er nå slutt, og forbindelsen med Guds ånde verden er nær forestående. Endre deres sinnelag og motta dette evangelium med tro!"

16) En dag gikk Jesus langs bredden av Gallileasjøen. Da så han Simon og hans bror Andreas som kastet garn i sjøen, for de var fiskere. Han sa til dem: 17) "Kom med meg! Jeg vil gjøre dere til menneskefiskere!" 18) Straks lot de alt ligge og gikk med ham. 19) Da han hadde gått et lite stykke til, så han Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De satt i en båt og ordnet garnene. 20) Han kalte på dem, og de lot faren - Sebedeus - bli værende i båten sammen med leiefolkene, og fulgte ham.

En dag i Kapernaum

21) De bega seg på vei til Kapernaum. Allerede på den første sabbaten gikk han til synagogen og underviste. 22) Man følte seg dypt rystet av prekenen hans. For han talte til dem som en som hadde høyere makt, - ganske annerledes enn de skriftlærde.

23) Tilfeldigvis var en mann til stede i synagogen som var fullstendig i grepet til en ond ånd. Han satte i å rope: 24) "Hva vil du med oss, du Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å styrte oss i fordervelsen? Jeg kjenner deg og vet hvem du er: du Guds Hellige." 25) Men Jesus ga ham streng beskjed: "Ti stille - og far ut av ham!" 26) Da trev den onde ånden mannen frem og tilbake og for ut av ham med høye skrik.

27) Alle ble forbauset, og de sa til hverandre: "Hva er dette? Det er jo en helt annen måte å tale på, hvor en høyere kraft er virksom. Han befaler sågar onde ånder, og de må adlyde." 28) Historier om ham spredte seg fort i landskapet rundt Galiléa.

29) Etter synagogen gikk han straks til Simon og Andreas' hus. Jakob og Johannes fulgte med ham. 30) Simons svigermor lå syk med feber i sin seng. Dette fortalte de ham

straks. 31) Da gikk han bort til henne og la hånden på henne. Ved sin helbredende kraft rettet han henne opp. Feberen forsvant straks, og hun begynte å varte dem opp. 32) I skumringen, etter at solen var gått ned, brakte man alle de syke og besatte til hem. 33) Hele byen hadde samlet seg foran huset, og alle presset seg mot døren. Han helbredet mange som led av de forskjelligste sykdommer og drev ut mange onde ånder. Likevel tillot han ikke de onde åndene å si at de erkjente ham som Messias.

Jesus ber og forkynner

35) Grytidlig, mens det ennå var helt mørkt, sto han opp, forlot huset og gikk til et ensomt sted, hvor han ba. 36) Simon og vennene hans ilte etter ham og lette etter han. 37) Da de hadde funnet ham, sa de: "Alle leter etter deg." 38) Han svarte: "Vi vil gå til landsbyene i nabolaget og til byene. For jeg vil også tale der. Derfor gikk jeg av gårde i dag morges." 39) Slik vandret han omkring i hele Galiléa, talte i synagogene og drev demonene ut av dem som var besatt.

Den spedalske

40) Da kom en som var spedalsk til ham og tryglet: "Ville du bare rense meg, Du har makt til å gjøre det." 41) Drevet av en uimotståelig kraft, strakte Jesus hånden sin ut, tok på ham og sa: "Jeg vil det, vær ren!" 42) Straks forsvant spedalskheten og han var ren. Drevet av den nevnte kraften presset Jesus ham som var blitt helbredet, til 43) straks å fjerne seg, og ga ham dette pålegget: 44) "Fortell på ingen måte noen om dette, men gå straks bort og vis deg for presten og bring - som tegn på renselsen - det offer, som Moses har forskrevet." 45) Men da mannen var gått, begynte han å fortelle utførlig om det som hadde hendt og å gjøre saken kjent over alt. På grunn av dette kunne Jesus ikke lenger gå et sted på høylys dag, men måtte oppholde seg lenger på steder hvor det var mindre folk. Men selv der strømte folk til ham fra alle kanter.

Kapittel 2

Den lamme

Etter en tid vendte han tilbake til Kapernaum. Snart var det kjent at han var hjemme igjen. 2) Straks strømte så mange mennesker sammen at det ikke engang var plass nok til alle folkene foran døren. Mens han talte Guds ord til dem, 3) kom noen til ham med en som var lam. Fire menn bar ham. 4) Men på grunn av folkemengden kunne de ikke komme i nærheten av Jesus. Derfor fjernet de taket over det stedet der Jesus satt og firte båren med den lamme ned gjennom åpningen. 5) Da Jesus så deres tillitsfulle tro (gläubiges Vertrauen), sa han til den lamme: «Min sønn, dine synder skal tas fra deg!» 6) Noen skriftlærde satt også der. De tenkte med seg selv: 7) «Hva er det han sier? Han spotter jo Gud! For hvem kan ta bort synden uten Én - nemlig Gud!» 8) Gjennom den ånden som var tildelt ham, fikk Jesus straks vite at de hadde slike tanker. Derfor spurte han dem: «Hvorfor gir dere plass for slike tanker i deres hjerter? 9) Hva er lettere: å si til den lamme: «dine synder skal tas fra deg» eller å si: «rett deg opp, ta sengen din og gå hjem»? 10) Dere skal nå se at Menneskesønnen har fullmakt til å ta bort synder på Jorden.» Deretter vendte han seg til den lamme med ordene: 11) «Jeg sier deg: Stå opp, ta din bære og gå hjem!» 12) Han sto opp, tok straks båren og gikk ut foran alles øyne. Alle var ute av seg av forbauselse. Man priste Gud og sa: «Slikt har ingen opplevd tidligere.»

Jesus kaller Jakob

13) Etterpå gikk Jesus langs sjøens bredd med hele folkemengden etter seg. Da holdt han en tale til dem. 14) Da han gikk videre, så han Jakob, Alfäus' sønn sitte ved tollposten. Han sa til ham: «Kom med meg!» Denne sto straks opp og gikk med ham. 15) Jesus spiste i hans hus. Også mange tollere og andre som ikke hadde et godt rykte, var sammen med Jesus og disiplene hans ved måltidet. For det var mange som pleide å være med han. 16) Da de skriftlærde og fariseerne så at han spiste sammen med tollerne og offentlige syndere, henvendte de seg til disiplene hans og spurte: «Hvorfor spiser han med tollerne og offentlige syndere?» 17) Jesus hørte dette og svarte: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. Slik er heller ikke jeg kommet for å kalle de gudstro tilbake til Gud, men slike som har falt fra Gud.»

Spørsmålet om faste

18) Disiplene til Johannes og fariseernes disipler hadde nettopp da en fastedag. Da kom noen til Jesus og spurte: “Hvorfor faster Johannes’ og fariseernes disipler, mens dine ikke faster?” 19) Jesus svarte: “Man kan ikke godt vente at bryllupsgjestene skal faste så lenge brudgommen er blant dem. 20) Det vil komme dager hvor brudgommen er tatt fra dem; da vil de ha nok dager for faste. 21) Ingen setter en lapp av nytt stoff på et gammelt klesplagg; for rives den nye lappen av fra det gamle plagget, oppstår det en enda verre rift. 22) Man fyller heller ikke ny vin i gamle skinnsekker; da sprenger vinen sekkene, og både vinen og sekkene går tapt.”

Jesus og sabbaten

23) En dag - det var sabbat - vandret Jesus gjennom noen kornåkre. Mens de gikk, begynte disiplene å plukke av noen aks. 24) Da sa fariseerne til ham: “Hvorfor gjør disse noe man ikke har lov til på sabbaten?” 25) Han svarte: “Har dere ennå ikke lest det David gjorde da han og hans følge sultet og ikke hadde noe å spise? 26) Han gikk inn i Guds hus og spiste av skuebrødene, som ingen utenom prestene har lov å spise, og ga også noe av det til sitt følge? 27) Jeg sier dere: Sabbaten er til for menneskene og mennesket er ikke til for sabbatens skyld. 28) Derfor er Guds sønn, som er satt til herre over menneskene, også herre over sabbaten.”

Kapittel 3

En annen gang kom han til en synagoge. Der traff han en mann med en vissen (gestorben) arm. 2) De var på vakt for å se om han ville helbrede ham, selv om det var sabbat - for å kunne benytte det som en anklage mot ham. 3) Da vendte han seg mot mannen med den visse armen. “Stå opp” - sa han - “og still deg her i midten av menigheten!” 4) Så spurte han dem: “Er det tillatt å gjøre noe godt på sabbaten, eller skal man gjøre noe ondt? Skal man redde liv, eller skal man tilintetgjøre det?” - De tiet. 5) Da så han med dyp, indre bevegelse på den ene etter den andre; full av sorg over hvor avstumpet (Erstorbenheit) deres hjerter var. Og han sa til mannen: “Strek ut armen din!” Han så gjorde; og armen hans var frisk igjen. 6) Straks fjernet fariseerne seg og rådslo med Herodes' tilhengere hvordan de kunne skaffe ham av veien.

Folket strømmer til

7) Jesus trakk seg tilbake til sjøen sammen med disiplene sine - fulgt av en stor menneskemengde fra Galiléa. 8) Også fra Judea og Jerusalem, fra Idumea og fra Østjordanlandet, fra Tyrus og Sidon strømte folk til ham i store skarer, fordi de hadde hørt om gjerningene hans. 9) På grunn av trengselen fra alt folket ordnet han det slik at disiplene alltid

hadde et brød parat for ham, slik at han kunne komme seg bort fra trengselen. 10) Fordi han hadde helbredet mange, prøvde enhver som hadde en eller annen lidelse, å komme så nær innpå ham at de kunne ta på ham. 11) Når de onde åndene fikk øye på ham, falt de som var besatt av dem, ned foran ham og ropte høyt: "Du er Guds Sønn!" 12) Men han forbød dem hver gang på det strengeste å uttrykke i klartekst den fulle betydningen av disse ordene.

Jesus kaller de tolv apostler

13) Han gikk så opp på et fjell og kalte dem til seg. de som han hadde utvalgt for seg selv. De trådte frem for ham. 14) Tolv stykker hadde han bestemt til å være hans faste ledsagere. Disse ville han sende ut for å forkynne budskapet om frelse. 15) I tillegg skulle de ha makt til å helbrede sykdommer og drive demonene ut av de besatte. 16) Disse tolv valgte han ut til dette: Simon, som han ga tilnavnet Peter; 17) Jakob, sønn av Sebedeus, og Johannes, Jakobs bror, de to sistnevnte ga han navnet "Boanerges", hvilket betyr "tordensønner". 18) Videre Andreas; Filip; Bartolomeus; Matteus; Tomas; Jakob, sønn av Alfeus; Taddeus; Simon, Kananeeren og 19) Judas Iskariot, som ble hans forræder.

Jesu makt over de onde ånder

20) Etterpå vendte han hjem igjen. Der samlet en stor menneskemengde seg på ny, slik at de ikke engang kunne spise litt brød. 21) Hans pårørende hadde hørt om hans opptreden og begitt seg på veg for å hente ham hjem med makt. For de sa: "Han har mistet forstanden." 22) Også de skriftlærde som var kommet fra Jerusalem, påsto at han var besatt av djevelen, og at han - i ledtog med den høyeste djevel - drev ut djevlene. 23) Da ropte Jesus dem til seg og ga dem noen eksempler. "Hvordan er det mulig" - sa han - "at én Satan driver ut den andre? 24) For hvis et rike er uenig i seg selv, så kan det ikke bestå. 25) Og hvis et hjem blir revet i stykker av uenighet, kan det ikke fortsette å eksistere. 26) Hvis altså Satan ville stå opp mot sine like og på den måten skape skillelinjer i sine egne rekker, da hadde han intet holdepunkt mer, og det ville være slutten på hans herredømme. 27) Videre kan ingen trenge inn i huset til en som er sterk, og røve hans husgeråd uten først å ha bundet den sterke. Først da kan han plyndre huset hans. 28) Jeg gir dere en siste forsikring; For alle synder vil menneskebarna finne benådning; også for alle bespottelser, uansett hvor mange de har utstøtt. Men hvis en har fremsagt et hånord mot den hellige ånde verden, så blir han ikke benådet, 29) men blir værende i denne syndens grep i lange tider." 30) De hadde jo bebreidet ham for å gjøre sine undergjerninger som verktøyet til en ond ånd.

Jesu sanne familie

31) Da ankom hans mor med brødrene og søstrene hans. De ble stående i bakgrunnen og ba en annen om å kalle på ham. 32) For en tett menneskemengde satt omkring ham. Man sa til ham: "Din mor, dine brødre og søstre står der bak og vil snakke med deg." 33) Han svarte: "Hvem er min mor, og hvem er mine brødre og søstre?" 34) Og idet han så på dem som satt i en krets rundt ham, sa han: "Se, disse her er mor for meg, brødre og søstre! 35) For den som gjør Guds vilje, er for meg bror, søster og mor."

Kapittel 4

Lignelsen om såmannen

En annen gang sto han ved sjøen og hadde nettopp begynt å undervise; men det strømmte så mye folk til ham at han måtte gå i båten sin. Han satte seg, og lot båten bli skjøvet litt ut fra land, mens hele folkemengden sto tett ved bredden. 2) Han kledde læren sin i lignelser og forklarte mye for dem på denne måten. Blant annet sa han dette: 3) "Hør etter! - En såmann

gikk ut for å så. 4) Mens han sådde, falt noen såkorn på den hardtrampede åkerveien. Da kom fugler og plukket dem opp. 5) En annen del av såkornet falt på skrinn jord, hvor det var lite matjord over fjellet. Dette spirte fort, fordi det ikke kunne trenge langt ned i jorden. 6) Og da solens varme økte fra dag til dag, brant spirene opp; og da røttene ikke gikk dypt nok, visnet de. 7) Andre såkorn falt under tistelspirer. Tistlene vokste sammen med dem og kvalte dem, og det ble ingen frukt. 8) Men noe falt likevel på god jord. Det spirte, vokste hele tiden og satte frukt; noe tretti fold, noe seksti fold og noe hundre fold.” 9) Han sluttet med ordene: “Den som har den rette forståelsen for denne lignelsen, den legge seg den på hjertet.”

10) Da han var alene, spurte disiplene om meningen med lignelsen. 11) Han svarte: “Dere er gitt innsikt i det hemmelighetsfulle virke til Guds gode ånde verden. Men disse, som ikke har forbindelse med dette ånderiket, de får alt fortalt i lignelser, 12) slik at de stadig ser og i virkeligheten likevel ikke ser; og stadig hører, men likevel ikke forstår, som derfor heller ikke omvender seg, og som ikke får tilgivelse.” 13) Så fortsatte han: ”Forstår dere ikke denne lignelsen? Hvordan vil dere da overhode forstå lignelser? 14) Såmannen er en som sår Guds ord. 15) De som mottar ordene slik den hardtråkkede åkerveien gjør, de er slike som riktignok får sannhetens såkorn strødd i sitt hjerte; men ikke før har de mottatt sannheten, så kommer djevelen og tar bort igjen det sannhetens ord som var strødd inn i deres hjerter. 16) De hvor frøene falt på steingrunn, er de som hører ordet og straks tar det opp i seg med glede. 17) Men det slår ikke rot i dem. De er øyeblikksmennesker. Møter de press eller forfølgelse på grunn av sannheten så vil de ikke vite av det mer. 18) Hos andre faller frøet under tistelspiren. Det er slike som hører sannhetens ord; 19) men de daglige sorger og skuffelser som omverdenen gir dem, lar ikke sannheten gro opp. Så blir den værende uten enhver frukt. 20) De såkorn - endelig - som faller på god jord, er bildet på dem som hører sannhetens ord og tar det til sitt hjerte og handler deretter. De bringer tretti, seksti og hundre fold.”

Den som hører rett, skal få

21) Videre sa han til dem: “Blir kanskje et lys tent for å bli satt under en skjepe eller under sengen? Nei, man setter det på staken. 22) For alt som er skjult, skal komme frem i lyset; og det som var hyllet i hemmelighetsfullt mørke, skal luftes ut. 23) Den som har den rette forståelsen for mine ord, bør merke seg dem.” 24) Så fortsatte han: “Legg merke til hva jeg nå sier til dere: Med det samme mål som dere måler andre med, skal dere selv bli målt; ja, målet blir gjort enda fullere. 25) For den som gjør bruk av en Guds gave, for ham blir gaven gjort større, Men den som ikke gjør bruk av gaven, den blir også fratatt den gaven han hadde.”

Lignelsen om såkornet

26) Videre sa han: “Det Guds ånde verden gjør er å likne med en bonde som strør frø på åkeren. 27) Han går til ro og står opp igjen, slik dagens og nattens kretsløp tilsier. Frøet spirer og vokser uten at han selv vet hvordan det skjer. 28) Av seg selv frembringer jorden frukt; først kommer de grønne stråene, så aksenes tomme hylser og så den fulle frukten i aksene. 29) Er frukten moden, bruker bonden sigden. For høsten er her.” -

Sennepsfrøet

30) Videre sa han: “Hva skal vi best sammenligne virket til Guds ånde verden med, og hvilket eksempel skal gjøre det klart? - 31) Jeg vil sammenligne med sennepskornet. Strør man det ut over åkeren, fremstår det som det minste av alle frøkornene på jordet. 32) Men når det er sådd, vokser det fort til å bli høyt og større enn alle hageplantene. Det får så store grener at himmelens fugler kan bygge rede i skyggen av dem.” - 33) Han pleide å belyse de guddommelige sannhetene for dem med mange slike lignelser, slik det var lettest for dem å forstå. 34) Og aldri fortalte han dem en sannhet uten å bruke en lignelse. Men var han alene med disiplene sine, opplyste han dem om alt.

Jesus stiller stormen

35) Da demringen var kommet denne kvelden, sa han til disiplene sine: “Vi vil reise til den andre siden av sjøen.” 36) De sendte folkemengden hjem, og tok ham uten videre forberedelser med i båten. Også andre båter sluttet seg til. 37) Da oppsto en fryktelig storm. Bølgene slo inn over båten som allerede begynte å bli fylt av vann. 38) Han selv lå og sov på en hodepute bak i båten. De vekte han og ropte: “Mester! Er det likegyldig for deg at vi går under?” 39) Da sto han opp, ga stormen streng beskjed, og til sjøen sa han: “Ti! - Vær stille!” Da la stormen seg, og det ble helt stille. 40) Så vendte han seg til dem og spurte: “Hvorfor er dere så nedslått? Har dere fremdeles ingen tro?” - 41) Men en voldsom frykt hadde grepet dem alle og de spurte hverandre: “Hvem er da dette som både stormen og sjøen adlyder?”

Kapittel 5

Den besatte fra gravhulene

De gikk i land i området til gerasenerne på den andre siden av sjøen. 2) Ikke før var han gått ut av båten, kom en mann mot ham fra gravstedene, en mann som var besatt av en ond ånd. 3) Han pleide å oppholde seg i gravstedene. Ingen hadde hittil klart å lenke ham fast. 4) Man hadde riktignok ofte forsøkt å tøyte ham med kjettinger og fotlenker; men han hadde gjentatte ganger revet kjettingene i stykker og sprengt fotlenkene, og ingen var sterk nok til å overmanne ham. 5) Gjennom dager og netter oppholdt han seg i gravkamrene eller på fjellene, skrek som et dyr og skadeslo seg med steiner. 6) Da han så Jesus i det fjerne, kom han springende, kastet seg ned for ham 7) og skrek høyt: “Hva har du tenkt å gjøre med meg, Jesus - du Guds, den Allerhøyestes Sønn? Jeg forsverger deg ved Gud: Ikke pin meg!” 8) Jesus holdt nemlig nettopp på å befale den onde ånden å fare ut av denne mannen. “Hva heter du?” 9) spurte Jesus. Han svarte: “Mitt navn er “Legion” for det er mange av oss.” 10) Og han ba innstendig at han ikke måtte sende dem bort fra denne egnen. 11) Det hendte seg at en stor flokk griser gresset der ved fjellet. Da ba demonene ham: 12) “Send oss i grisene! Da får vi lov å fare inn i dem.” 13) Straks sendte Jesus dem inn i grisene. Derpå for de onde åndene ut av mannen og inn i grisene. Så sprang hele flokken - omtrent 2000 stykker - ned skråningen og inn i sjøen med stort rabalder. Alle druknet. 14) Gjeterne flyktet og brakte nyheten til hjemstedet sitt og til gårdene omkring. Da kom folkene for selv å overbevise seg om hva som hadde skjedd. 15) De traff Jesus og så han som tidligere var besatt, som hadde hatt en legion onde ånder i seg, sitte der, rolig. Han hadde klær på seg og var ganske fornuftig. Da han så på dem, ble de redde. 16) Øyenvitnene fortalte dem da dét som hadde skjedd med den besatte, og det som hendte med griseflokken. 17) Da ba de Jesus inntrengende om at han måtte forlate deres område.

18) Da han gikk i båten, ba han, som tidligere hadde vært besatt, om å få være hos ham. 19) Men Jesus tillot det ikke, og sa til ham: “Gå hjem til dine pårørende og fortell det store som Herren har gjort mot deg, og hvordan han har forbarmet seg over deg.” 20) Da gikk han bort til området rundt de tre byene og begynte å fortelle hva stort Jesus hadde gjort ham. og alle hørte det med undring.

Jarius' datter og kvinnen som rørte ved Jesu kappe

21) Jesus reiste i båten sin til den motsatte bredden. Ikke før hadde han satt foten på land, så hadde en stor folkemengde allerede innfunnet seg. Som han sto på stranden, 22) kom en synagogeforstander ved navn Jairus bort til ham, kastet seg ned foran ham da han så på han 23) og bønnfalt ham: “Min datter er dødssyk; vær så snill, kom og legg hendene på henne, slik at hun kommer seg og får leve.” 24) Jesus gikk med ham. En stor folkemengde fulgte ham og

skapte en voldsom trengsel rundt ham. 25) Blant dem var en kvinne som allerede i tolv år hadde lidd av blødninger. Hun hadde lidd mye under mange legers behandling 26) og brukt hele sin formue, uten at det var blitt bedre. Tvert imot, lidelsen hadde stadig blitt verre. 27) Nå hadde hun hørt om Jesu helbredelser og sluttet seg til folkemengden. Hun berørte kappen hans bakfra. 28) For hun tenkte med seg selv: "Hvis jeg bare kan berøre klærne hans, vil jeg få hjelp." 29) Straks stoppet blødningen. Av det hun følte i kroppen, skjønte hun at hun var helbredet fra sin lidelse. 30) I samme øyeblikk hadde Jesus følt at en kraft hadde gått ut av kroppen hans. Derfor vendte han seg om i trengselen og spurte: "Hvem har tatt på klærne mine?" 31) Disiplene hans svarte: "Du ser vel hvilken trengsel det er rundt deg, og så spør du: "Hvem har berørt meg?" 32) Men han så seg rundt for å få øye på henne som hadde gjort det. 33) Men kvinnen ble redd og skalv fordi hun visste hun hadde gjort det i skjul. Hun visste jo hva som hadde hendt med henne. Hun kom frem, kastet seg ned for ham, og tilsto alt. 34) Da svarte han henne: "Min datter, din tiltro har reddet deg; gå hen i fred og vær helbredet fra din lidelse!" 35) I mellomtiden var medlemmer av synagogeforstanderens familie kommet og hadde sagt til ham: "Din datter er allerede død. Hvorfor behøver du å plage mesteren mer!" 36) Jesus hadde hørt på dette og vendte seg til synagogeforstanderen med ordene: "Bekymre deg ikke, ha bare tillit!" 37) Han tillot ingen å bli med seg bortsett fra Peter, Jakob og Johannes, Jakobs bror. 38) De kom til synagogeforstanderens hus. Her møtte han den største forvirring. Alle gråt og jamret. Han gikk inn i huset. 39) "Hvorfor denne forvirringen?" - spurte han - "og hvorfor gråter dere? Piken er jo slett ikke død. Hun sover bare." 40) Da lo de han ut. Han viste alle ut av huset, tok faren og moren til barnet samt de disiplene som var kommet med ham og gikk inn i værelset hvor barnet lå. 41) Så grep han barnets hånd og talte: "Thalitha kumi!" - det betyr: "Pike, jeg sier deg: "Våk opp!" 42) Da reiste piken seg straks og gikk omkring. Hun var tolv år gammel. Alle var helt ute av seg av forbauselse. 43) Men han påla dem strengt at ingen måtte få vite om det som hadde skjedd. Han ba dem også om å gi barnet noe å spise.

Kapittel 6

Jesus blir avvist på sitt hjemsted

Derfra gikk han videre og kom til sin hjemby Nasaret. Disiplene fulgte ham. 2) Neste sabbat holdt han sin første forelesning i synagogen på stedet. Mange av tilhørerne var forbauset over det han lærte og spurte hverandre: "Hvor har han det fra, alt sammen? Hva slags kunnskap er det han har, som gjør at slike undergjerninger skjer gjennom hendene hans? 3) Er han ikke tømmermannens sønn og Marias, bror av Josef, Joses, Judas og Simon? Bor ikke også søstrene hans her på stedet?" Og de vendte seg fra ham. 4) Da sa Jesus til dem: "En profet finner minst anerkjennelse i sitt eget land, på sitt eget hjemsted og i sin egen familie." 5) Han kunne heller ikke gjøre ett eneste under der. Bare noen få syke la han hendene på og helbredet dem. 6) Igjen og igjen måtte han undre seg over deres mangel på tro. Han besøkte og lærte på flere av de omkringliggende stedene.

Apostlene sendes ut

7) Da kalte han de tolv disiplene til seg og sendte dem ut to og to. Samtidig ga han dem makt over de onde åndene. 8) Han påla dem ikke å ta med noe på veien uten en stav; intet brød, ingen skreppe, ingen penger i beltet. 9) Sandaler skulle de ta på seg, men ikke to underklær. I tillegg ga han dem følgende belæring med på veien: 10) "Er dere blitt tatt imot i et hus, skal det tjene dere som hjem til dere forlater stedet. 11) Men tar man ikke imot dere, og vil man ikke vite av dere, så gå videre og rist støvet av føttene deres som vitnemål mot dem." 12) Så

bega de seg på vei og talte om hvor nødvendig det var å omvende seg. 13) De drev også ut mange onde ånder og helbredet tallrike syke ved å salve dem med olje.

Herodes og døperen Johannes

14) Også kong Herodes fikk høre om dette. For Jesu omdømme hadde bredt seg overalt. Noen påsto at døperen Johannes var oppstått fra de døde; derfor hadde han disse kreftene i seg som virket undere. 15) Andre mente han var Elias. Atter andre holdt han for å være en av de tidligere profetene. 16) Men Herodes som fikk høre om disse forskjellige meningene, pleide å si: "Johannes, som jeg lot halshugge, er stått opp igjen." --- 17) Herodes hadde nemlig sendt ut tjenere og latt Johannes arrestere, binde og kaste i fengsel. Det var Herodias som ga foranledningen til det. Herodes hadde giftet seg med henne, selv om hun var konen til hans bror, Filip. 18) Det hadde Johannes bebreidet ham for og sagt: "Det er ikke tillatt for deg å ha din brors kone." - 19) Det hadde gjort Herodias hevnlysten. Helst ville hun la ham drepe, men hun kunne ikke gjøre det. 20) For Herodes hadde ærefrykt for Johannes, for han hadde lært ham å kjenne som en gudfryktig og hellig mann. Derfor beskyttet han ham. I tillegg gjorde han mye av det han hørte Johannes si. Han lyttet gjerne til det han sa.

21) Men en vakker dag nådde hun likevel sitt mål. Herodes hadde fødselsdag og gav et festmåltid for sine celebriteter, høye offiserer og de fornemste i Galiléa. 22) Da kom Herodias' datter inn i festsalen og fremførte en dans. Hun høstet slik applaus hos Herodes og gjestene hans at kongen sa til piken. "Be meg om hva du vil, og jeg vil gi deg det. 23) Dette løftet bekreftet han med en ed: "Det du ber meg om, vil jeg gi deg, selv om det skulle være halve riket mitt." 24) Hun sprang ut og spurte moren: "Hva skal jeg be om?" Hun svarte: "Hodet til døperen Johannes". 25) Hun gikk tilbake til kongen og sa: "Gi meg hodet til døperen Johannes på dette fatet." 26) Da ble kongen meget forskrekket. Men av hensyn til sin ed og gjestene ville han ikke bryte sitt ord overfor henne. 27) Straks sendte han en av sine livvakter av gårde med beskjed om å hente Johannes' hode. Denne gikk og lot Johannes halshugge i fengslet. 28) Han kom med hodet på fatet og ga det til piken som ga det til sin mor. 29) Da Johannes' disipler hørte dette, kom de og hentet liket og begrovet det.

Jesus metter fem tusen

30) Alle apostlene innfant seg igjen hos Jesus og fortalte ham om alt de hadde gjort og talt. 31) Da sa han til dem: "Kom, vi vil gå til et sted hvor vi er alene. Der kan dere hvile litt." Det kom og gikk nemlig så mange mennesker at de ikke engang hadde tid til å spise. 32) Så gikk de med ham alene i båten hans. 33) Men man hadde sett dem reise av gårde og mange gjetet hvor de skulle hen. Derfor strømmte folk fra alle landsbyene dit til fots og kom dit samtidig med ham.

34) Da Jesus gikk ut av båten, så han en stor folkemengde foran seg. For de var som sauer uten gjeter. Han begynte straks å tale til dem og underviste dem om mange sannheter. 35) Det var i mellomtiden blitt sent allerede. Da gikk disiplene til ham og sa: "Eggen er ubebodd, og det er allerede sent. 36) La derfor folkene gå, slik at de kan gå til de nærmeste landsbyene og gårdene, så de kan kjøpe noe å spise." 37) Han svarte: "Dere kan jo gi dem noe å spise." De svarte: "Skal vi kanskje gå dit og kjøpe brød for to hundre mark for å stille sulten deres?" Han spurte: 38) "Hvor mange brød har dere med dere? Gå og se etter!" De så etter og meldte: "Fem brød og to fisker." 39) Han ordnet det nå slik at alle skulle slå seg ned i atskilte grupper på den grønne marken. 40) Det gjorde de i grupper på hundre og på femti. 41) Så tok han de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himmelen og fremsa velsignelsen, brøt brødene og ga dem til disiplene som la dem ned foran folkene. Også de to fiskene lot han fordele blant alle. 42) Hver og en spiste seg mett. 43) Brørestene samlet man sammen, også restene etter fisken. Det var så mye at man kunne fylle tolv kurver med dem. 44) Blant dem som hadde spist, var alene tallet på menn fem tusen.

Jesus går på vannet

45) Straks etter sto han opp, fikk disiplene til å gå i båten og reise i forveien til Betsaida på den motsatte bredden. Han ville selv ta avskjed med folket.

46) Da han hadde sendt folket hjem, gikk han opp på en høyde for å vie seg til bønn.

47) Det var allerede sent på kvelden og båten hadde bare tilbakelagt halve strekningen på sin vei tilbake. Han selv oppholdt seg fremdeles helt alene på land. 48) Han så hvordan de strevde med å ro, for de hadde kraftig motvind. Omtrent klokken tre om morgenen gikk han over sjøen og kom bort til dem. Men det så ut som om han ville gå forbi dem. 49) Da de så ham skride hen over vannet, trodde de det var et spøkelse. De skrek høyt, 50) og alle lemmer skalv av skrekk. Straks ropte han til dem: "Ha mot! - Det er meg! Vær ikke redde!" 51) Han gikk ombord i båten, og vinden la seg. De ble helt ute av seg av forbauselse. 52) For de hadde heller ikke trukket den rette lærdommen av brødformeringens under. Deres hjerte var derfor ikke mottakelig.

Syke bæres til Jesus

53) De la til land ved Genesaret. 54) Da de gikk i land, gjenkjente folkene ham straks. De hastet i alle retninger og 55) prøvde å få frem alle de syke som lå på bære. Man pleide nemlig å bringe disse frem dit hvor man hadde hørt at Jesus akkurat befant seg. 56) Og hvor han kom i landsbyer, byer og grender la man de syke der det var en åpen plass og ba ham la de syke bare få berøre dusken på kjortelen hans. Og alle som berørte ham ble friske.

Kapittel 7

Menneskebud og Guds bud

En dag var noen fariseere og skriftlærde fra Jerusalem hos ham. 2) De så hvordan noen av disiplene hans spiste brødet sitt med urene hender - det vil si uten først å ha vasket hendene. 3) For fariseerne, slik overhode alle jøder, inntar aldri et måltid uten først å ha vasket hendene grundig. 4) Slik holder de fast ved forskriftene som var overlevert dem fra forfedrene. Kommer de hjem fra markedet, tar de ikke til seg noe spiselig uten først å ha dyppet hendene i vann. Det finnes også en rekke andre forskrifter som de etter gammel skikk følger, for eksempel: Rengjøring av drikkekar, krus, kjeler og sengeleie. 5) Derfor spurte fariseerne og de skriftlærde ham: "Hvorfor holder ikke disiplene dine seg til forfedrenes overleveringer i sitt daglige stell? De spiser jo brødet med "urene" hender" 6) Han svarte: "Treffende har Jesaia - Guds profet - karakterisert dere hyklere da han sa: "Dette folket kler sin kjærlighet til meg bare i ord, men i sitt hjerte har det falt fullstendig fra meg. Måten de ærer meg på, er tåpelig; 7) for det de lærer, er forskrifter laget av mennesker." 8) Guds bud overser dere, men skikker innført av mennesker iakttar der nøye. Dere dytter krus og drikkekar i vann og gjør mange lignende ting." 9) Og han fortsatte: "Dere forstår det meget vel å skyve Guds bud til side for å holde dere til de overleverte forskriftene. 10) Moses har for eksempel foreskrevet "Du skal ære far og mor!" og: "Den som forbanner far og mor, skal dø!" 11) Men dere påstår: Når en [mann] sier til far eller mor: Det du hittil har fått som understøttelse, det er fra nå av "Korban" - hvilket betyr "gave til tempelskatten" - 12) så behøver han ikke gjøre mer for far og mor. 13) Slik opphever dere Guds bud med deres menneskelagde forskrift, som dere lar gå videre i arv, Mange flere slike eksempler kunne jeg nevne for dere." 14) Da kalte han folket nærmere til seg og talte: "Hør godt etter alle sammen og forstå det jeg sier rett: 15) Ikke noe av alt det som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre han "uren". Men det som kommer frem fra menneskets indre, er det som kan gjøre ham uren. Den som har den rette forståelsen, vil forstå meg."

17) Så trakk han seg bort fra folket og gikk hjem. Der spurte disiplene ham om meningen med lignelsen. Han svarte: 18) “Forstår heller ikke dere ennå? Forstår dere ikke at alt som kommer inn i mennesket utenfra, ikke kan gjøre han “uren”? 19) Det kommer jo ikke inn i hjertet, men i magen. Derfra blir det skilt ut på den naturlige måten, slik at alt man spiser, blir rensset. 20) Men det som kommer ut av mennesket, det kan gjøre ham “uren”. 21) For innenfra, fra menneskenes hjerter, kommer de onde tankene: Umoral, tyveri, mord, 22) ekteskapsbrudd, griskhet, ondskap, svik, utsvevende livsførsel, misunnelse, bakvaskelse, hovmod, dårskap. 23) All slik ondskap kommer innenfra og gjør mennesket “urent”.

Kvinnen fra Fønikia og hennes tro

24) Derfra brøt han opp og kom til området ved Tyrus. Der tok han inn i et hus uten at noen skulle få greie på det. Det ble likevel ikke hemmelig. 25) Også en kvinne, hvis lille datter var besatt av en ond ånd, hørte om det. Hun kom inn i huset og kastet seg ned for hans føtter. 26) Hun var hedning og kom fra Fønikia. Hun ba ham drive den onde ånden ut av datteren hennes. 27) Men han svarte: “La barna først få spise seg mette, først da er det de små hundenes tur; for det er ikke rett å ta brødet fra barna og kaste det til valpene.” 28) Hun svarte: “Det er riktig, Herre! Men også hundevalpene under bordet får av barnas smuler.” 29) Da sa han til henne: “På grunn av dette ord, gå trøstig hjem; den onde ånden har veket fra din datter.” 30) Hun skyndte seg hjem og fant datteren ligge rolig på sengen. Den onde ånden hadde gått ut av henne.

Den døvstumme

31) Derpå forlot han området ved Tyrus, gikk over Sidon ved det galiléiske hav og derfra opp og midt i området til de ti byene. 32) Her brakte man en som var døvstum til ham med bønn om at han ville legge sin hånd på ham. 33) Han tok ham litt bort fra folkemengden for å være alene med ham. Så fuktet han fingrene sine med spytt og holdt de i ørene til den døde. På samme måten berørte han også tungen til den stumme med spytt - 34) så deretter opp mot himmelen, sukket i bønn og sa: “Effatha!” - det betyr: “Bli løst!” 35) Straks ble hørselsorganene hans frie, og tungen hans, som hittil hadde vært bundet, ble løst, slik at han kunne snakke normalt. 36) Jesus påla de tilstedeværende strengt om ikke å fortelle noen om dette. Men jo mer han forbød det, desto mer gjorde de det kjent - både vidt og bredt. 37) Folkene ble ute av seg av forbauselse og sa: “Alt han gjør, er kronet med den største suksess. Selv de døde gir han tilbake hørselen og talens evne til de stumme.”

Kapittel 8

Jesus metter fire tusen

En dag var en stor menneskemengde på ny samlet rundt ham, og folkene hadde ikke noe å spise. Han kalte disiplene til seg og sa: 2) “Jeg synes synd på folket. De har holdt ut her hos meg i tre dager og har ikke noe å spise. 3) Jeg vil ikke la dem gå hjem uten mat, slik at de ikke blir utmattet underveis. For mange av dem er kommet langveis fra.” 4) Disiplene svarte: “Men hvordan kan man skaffe nok brød til så mange mennesker i en ubebodd egn, som denne?” - 5) “Hvor mange brød har dere da?” - spurte Jesus. “Syv” - svarte de. 6) Da lot han folkemengden slå seg ned på bakken. Han tok de syv brødene, velsignet dem, brøt dem i stykker og ga dem til disiplene for å dele dem ut. Disse la dem ned foran folkene. 7) De hadde også et par fisker. Han velsignet også disse og lot dem dele ut. 8) Alle spiste seg mette. Restene som var igjen, samlet man opp fra bakken. Det ble syv fulle kurver. 9) Menneskemengden talte omtrent fire tusen. Etterpå lot han dem gå. - 10) Straks gikk han i båten sammen med disiplene og tok land i området ved Malegada.

Krav om tegn

11) Her kom fariseerne til ham og forsøkte å få i stand en samtale med ham. De ville sette ham på prøve og forlangte et under fra ham, et tegn på himmelen. 12) Under påvirkning av ånden som ledet han, utbrøt han klagende: “Til hvilken hensikt forlanger den slags mennesker et tegn? Jeg forsikrer dere: “Aldri vil slike mennesker bli gitt et tegn.” Med disse ordene lot ham dem stå, 13) gikk i båten sin og drog til bredden på den andre siden.

Den farlige surdeigen

14) De hadde glemt å ta med brød. Bare ett eneste brød hadde de med seg i båten. 15) Her ga han dem følgende advarsel: “Vær for all del på vakt for surdeigen til fariseerne og Herodes’ tilhengere!” 16) Da tenkte de ved seg selv: “Det sier han vel fordi vi ikke har brød med oss.” 17) Jesus kjente tankene deres og svarte: “Hvorfor tenker dere på at dere ikke har tatt med brød? Har dere ikke ennå kommet til rett innsikt og riktig forståelse? Er deres hjerte fremdeles uimottagelig for sannheten? 18) Dere har øyne å se med, men ser likevel ikke. Dere har ører å høre med, og kan ikke høre. 19) Har dere glemt hvor mange kurver fulle av rester dere samlet den gang da jeg brøt fem brød for fem tusen mennesker? “Tolv!” - svarte de. 20) “Og da jeg brøt syv brød for de fire tusen, hvor mange kurver med brødrester samlet dere da?” “Syv!” - var svaret. 21) “Hvordan er det da mulig?” - sa han - “at dere ikke kan trekke de riktige slutninger av dette?”

Den blinde i Betania

22) Da kom de til Betania. Her kom de til ham med en som var blind og ba ham om å berøre øynene hans. 23) Han tok den blinde i armen og leide han foran landsbyen. Her fuktet han øynene hans med spytt, la hendene på ham og spurte: “Kan du se noe?” 24) Vedkommende så opp og svarte: “Jeg ser folkene, men de forekommer meg å være trær som beveger seg av gårde.” 25) Da la han hendene på øynene hans igjen. Nå kunne han se tydelig og var helbredet. Han kunne også se klart det som var langt borte. 26) Jesus sendte ham hjem og formante ham: “Gå hjem og ikke fortell noen i landsbyen din noe om dette!”

Peters bekjennelse

27) Etterpå gikk Jesus sammen med disiplene til Cesarea Filippi. På veien spurte han disiplene: “Hvem tror folkene jeg er?” 28) De svarte: “Noen mener du er døperen Johannes; andre sier du er Elias; andre igjen ser i deg en av de tidligere profetene.” 29) Videre spurte Jesus: “Hvem tror da dere jeg er?” Til dette svarte Peter: “Du er Messias!” 30) Han ga dem streng beskjed om ikke å si noe til noen om det de visste om ham.

Jesus taler om sin død og oppstandelse

31) Nå begynte han å forberede dem på at Menneskesønnen måtte lide mye; at han skulle bli utstøtt av samfunnet og drept av de eldste, av yppersteprestene og de skriftlærde; men at han på den tredje dagen ville oppstå igjen. 32) Han fortalte dette helt åpent. Da tok Peter ham til side og prøvde ved innstendig tilsnakk å få ham bort fra sitt foretagende. 33) Men Jesus vendte seg om og så spørrende på disiplene. Så irettesatte han Peter i skarpe ordelag: “Forsvinn fra mine øyne, Satan! Du lar deg ikke lede av Guds tanker, men av rent menneskelige følelser.”

Å følge etter Jesus

34) Så lot han folkemengden komme nærmere disiplene og talte slik: “Den som vil gå min vei, må oppgi sitt jordiske sinnelag. Han må villig ta det kors på seg, som er bestemt for ham. Først da er han i stand til å følge meg. 35) For den som prøver å sikre seg sin rent jordiske

livslykke, den vil miste den sanne livslykke. Men den som mister den jordiske livslykke ved å følge budskapet om frelse, den vil oppnå den sanne livslykke, 36) For hva vil det gavne mennesket å ha skaffet seg alt verdslig gods, hvis han derved taper sin sanne livslykke? 37) Med hvilket jordisk gods kunne han da kjøpe tilbake den tapte livslykke? 38) Den som overfor denne ugudelige og syndsbelastede slekt skammer seg over meg og min lære, han vil også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i hans Fars herlighet med Guds hellige budbringere.”

Kapittel 9

Så fortsatte han: “Jeg forsikrer dere: Noen av dem som står nær meg her, vil ikke smake den jordiske døden før de med egne øyne har sett Guds ånderike utfolde sin makt.”

Disiplene får se Jesu herlighet

2) Seks dager senere tok Jesus Peter, Jakob og Johannes med seg opp på et ensomt sted på et høyt fjell, hvor de var helt alene. Der ble han forvandlet foran øynene deres. 3) Klærne hans ble glansfulle og så snehvite som intet menneske på Jorden kan bleke dem. 4) Og Elias viste seg for dem sammen med Moses. Begge snakket med Jesus. 5) Da vendte Peter seg til Jesus. “Mester,” - sa han - ”vi føler oss så lykkelige her! Vi vil bygge tre hytter av grener med lauv; en for deg, en for Moses og en for Elias!” 6) Han var nemlig i en tilstand, hvor han ikke lenger visste hvilke ord han skulle uttrykke følelsene sine med; for de var alle grepet av en ubeskrivelig sjelelig følelse. 7) Da kom en lys sky som innhyllet dem. Ut av skyen hørte de en stemme: “Dette er min elskede sønn! Hør på ham!” Da de så seg omkring etter stemmen, så de ingen. 8) Bare Jesus sto hos dem. 9) Mens de gikk ned fra fjellet, påla han dem ikke å si noe til noen om det de hadde opplevd, ikke før Menneskesønnen hadde stått opp fra de døde. 10) Disse siste ordene ga dem særlig mye å tenke på, og ved å skifte meninger prøvde de å finne ut hva han hadde ment med uttrykket “til han hadde stått opp fra de døde”. 11) Da spurte de ham: “Hva er egentlig sant ved fariseernes og de skriftlærdes påstand, at Elias først måtte komme igjen?” 12) Han svarte: “Hver gang Elias kommer, hjelper han med å føre alt tilbake til Gud. 13) Jeg sier dere at Elias allerede er kommet, og at man gjorde alt det mot ham, som man ville, og som det står skrevet om ham. På samme måte står det jo også i skriften om Menneskesønnen at han må lide mye og blir drept som en forbryter.

Hjelp meg i min vantro

14) Da han kom tilbake til de øvrige disiplene, så han at en stor folkemengde var samlet rundt dem. Skriftlærde holdt på å forhandle med dem. 15) Straks mengden fikk øye på ham, ble de alle glade til sinns. De skyndte seg bort til ham og hilste ham på det hjerteligste. 16) Han spurte dem: “Hva er det dere forhandler med disiplene om?” 17) Da trådte en av mengden frem og sa. “Mester, jeg har brakt min sønn til deg. Han er besatt av en ånd som gjør ham stum. 18) Så ofte han tar fatt i ham, kaster han ham frem og tilbake. Fråden står om munnen. Han gnisser med tennene og ligger der, bevisstløs. Jeg ba disiplene dine drive ånden ut, men de klarte det ikke.” 19) Jesus svarte: “Å, dette vantro folkeslag! Hvor lenge må jeg ennå være blant dere? Hvor lenge ha tålmodighet med dere? Så bring ham til meg!” 20) De førte ham til ham. Da ånden så ham, vred gutten seg i krampe. Han falt ned, Det skummet rundt munnen, og han rullet seg på bakken. 21) Jesus spurte guttens far: “Hvor lenge har han hatt denne lidelsen?” - “Allerede fra han var barn” - svarte denne. 22) “Ofte kastet ånden ham sågar i ilden eller i vannet for å ta livet av ham. Hvis du kan, så hjelp oss, Herre, og ha medynk med oss!” Jesus svarte ham: 23) “Hva angår ordene “hvis du kan”, så sier jeg deg: “Ha sterk tro og tillit! - for alt er mulig for den som tror sterkt og har tillit.” 24) Straks ropte guttens far høyt

under tårer: “Jeg tror! - Hjelp meg å overvinne min mangel på tro!” 25) Da Jesus nå så at folkenes trengsel stadig økte, ga han den onde ånden streng beskjed: “Du ånd, som har gjort ditt offer døv og stum, jeg befaler deg: “Far ut av ham og vend aldri tilbake igjen!” 26) Ånden for ut med et høyt skrik, mens gutten hadde heftige trekninger. Gutten lå som død, slik at mengden ropte: “Han er død!” 27) Men Jesus tok hånden hans og reiste ham opp. Der sto han frisk på sine føtter.

28) Da Jesus etterpå gikk inn i et hus og var alene med disiplene, spurte de ham: “Hvorfor kunne vi ikke drive ånden ut?” 29) Han svarte: “Den slags ånder kan bare drives ut med bønn.”

Jesus forutsier på ny sin død og oppstandelse

30) Herfra gikk de videre og vandret gjennom Galiléa. Ingen skulle få vite om det. 31) For han ville hengi seg helt til å undervise disiplene. Han fortalte dem om at Menneskesønnen skulle overleveres i menneskenes hender; at de ville drepe ham; men at han etter tre dager ville oppstå. 32) Men de forsto ikke betydningen av hans ord og våget heller ikke å be om nærmere forklaring.

Hvem er den største?

33) Så vendte han tilbake til Kapernaum. Da han var kommet i boligen sin, spurte han dem: “Hva har dere snakket om?” 34) De tiet. De hadde nemlig kranglet om hvem av dem som var den største. 35) Jesus slo seg ned og kalte de tolv til seg. 36) Da tok han et barn, stilte det midt blant dem, la armen sin rundt det og sa til dem: 37) “Den som tar seg av et barn, som er slik som dette, og leder det til meg, den tar seg av min sak, og den som tar seg av min sak, den tar seg i virkeligheten ikke av min sak, men av saken til den som har sendt meg.”

For eller mot

38) Ved denne anledning sa Johannes til ham: “Mester, vi så hvordan en som er tilhenger av din lære, drev ut onde ånder; men siden han ikke hører til vår krets, forbød vi ham det.” - 39) “Ikke forby ham det!” - svarte Jesus; - “Den som er tilhenger av min lære og gjør undere, vil ikke så lett snakke dårlig om meg. 40) En slik er jo ikke mot oss - han er med oss.

Stå fast i fristelse!

41) Når derfor én som er tilhenger av min lære, gir dere et beger vann, fordi dere holder trofast til meg som Messias, så skal han sannelig ikke bli uten lønn. 42) Men den som skiller fra meg én av disse små, som setter sin troende tillit i meg, for den hadde det vært bedre å bli kastet i havet med en møllesten rundt halsen. 43) Og hvis din egen hånd truer med å skille deg fra meg, så hugg den av! Det er bedre for deg å gå lemlestet inn i det åndelige livet enn å beholde begge hendene og bli kastet i dypet, hvor ilden ikke slukker før alt som er dårlig, har brent opp. 45) Og hvis foten din truer med å skille deg fra meg, så hugg den av. Det er bedre for deg å komme lam til det åndelige livet enn at du beholder begge føttene og blir kastet i avgrunnen. 47) Og hvis ditt øye truer med å skille deg fra meg, så riv det ut! Det er bedre for deg å gå inn i Guds rike med ett øye enn at du beholder dine to øyne og må gå i dypet; 48) der vil smertens orm, som piner sine ofre, ikke før dø, og lidelsens ild ikke slukke før alt som er urent, er ødelagt. 49) For slik ethvert offerdyr som var viet Gud, ble saltet, må også enhver som blir forberedt for Gud, bli saltet med lidelsens salt. 50) Saltet er noe godt. Ville det miste sin kraft, fantes det da overhode noe som man kunne erstatte dets saltkraft med? Bevar derfor den rette forståelsen for lidelsens salt i deres egne liv, da har dere til enhver tid også fred med deres medmennesker.”

Kapittel 10

Ekteskap og skilsmisse

Herfra kom han til Judeas område på den andre siden av Jordan. Påny strømte folk i store skarer til ham. Og på ny underviste han dem slik han hadde for vane. 2) Da spurte noen fariseere ham: “Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone?” Med dette spørsmålet ville de legge en felle for ham. Han svarte med et motspørsmål: 3) “Hvilken forskrift har Moses gitt dere på dette punktet?” - 4) De svarte: “Moses har tillatt å skrive et skilsmissebrev og så la kvinnen gå.” - 5) “Bare av hensyn til deres hjerters hardhet” - svarte Jesus - “har Moses gitt dere denne forskriften. 6) Men Gud selv skapte i begynnelsen mannlig og kvinnelig som hører sammen i par. 7) Som følge av denne samhörighet vil en mann forlate far og mor og uatskillelig leve sammen med sin kone. 8) Begge skal høre sammen som om de var ett eneste levende vesen. I virkeligheten er de altså ikke å betrakte som to, men som bare en livsenhet. 9) Det Gud på denne måten føyde sammen, har mennesket ikke lov å skille.”

10) Hjemme spurte disiplene ham ennå en gang om dette punktet. 11) Han forklarte: “Den som skiller seg fra sin kone og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd overfor sin første kone. 12) Og hvis en kvinne forlater sin mann og gifter seg med en annen, begår også hun ekteskapsbrudd.”

Jesus og barna

13) En dag brakte man små barn til ham, for at han skulle legge hendene sine på dem til velsignelse. Men disiplene ga en skarp reprimande til dem som kom med barnene. 14) Jesus så dette og likte det svært dårlig. “La de små barn komme til meg” - sa han - “og hindre dem ikke! For de som har et barns sinnelag, vil få kontakt med Guds ånde verden. 15) Jeg forsikrer dere: Den som ikke søker forbindelse med Guds ånde verden med et barns sinnelag, vil aldri ha tilgang til denne ånde verden!” 16) Så kalte han barnene til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Jesus og den rike mannen

17) Da han dro videre derfra, var det én som skyndte seg mot ham, knelte ned for ham og spurte: “Gode mester, hva må jeg gjøre for å oppnå det fremtidige livet?” 18) Jesus svarte: “Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten Gud alene. 19) Du kjenner budene: Du skal ikke drepe, ikke bryte ekteskapet, ikke stjele, ikke avlegge falskt vitnesbyrd, ikke unndra noen noe av det han har krav på, ære din far og din mor!” 20) Mannen svarte: “Alt dette har jeg etterlevd fra jeg var ung.” 21) Da så Jesus på ham med et kjærlig blick og sa: “En ting mangler du ennå! Gå hen, selg alt du har og gi utbyttet til dem som er vikelig fattige! Da vil du ha rikdommer i det hinsidige. Kom så til meg og bli min følgesvenn.” 22) Mannen ble svært bedrøvet over dette svaret og gikk meget skuffet bort; for han hadde en stor formue.

23) Da så Jesus på disiplene sine - en etter en - og sa: “Hvor vanskelig det er for de rike å komme i forbindelse med Guds ånde verden! Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik person å oppnå tilgang til Guds ånde verden!” 24) Disiplene viste seg meget truffet av dette utsagnet. Men Jesus gjentok igjen: “Barn, hvor vanskelig er det å komme i kontakt med Guds ånde verden for dem som stoler på penger og gods! 25) Og det er virkelig lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn at en rik oppnår forbindelse med Guds ånde verden.” 26) Da var de enda mer truffet og spurte hverandre: “Hvilken rik person kan da overhode bli reddet?” 27) Jesus så alvorlig på dem. ”Menneskelig sett” - sa han - “er det riktignok umulig. Men for Gud er det mulig.” 28) Nå grep Peter ordet: ”Hør her” - sa han - “vi tilhører jo dem som forlot alt for å følge deg.” 29) Her avbrøt Jesus ham og sa: “Jeg forsikrer dere: Ingen forlater hus, bror eller søster, mor eller far eller barn eller åker for min skyld og på grunn av budskapet om frelse uten å få igjen 30) det som er hundre ganger mer verdifullt allerede i det dennesidige. Den som måtte la hjem, søstre og brødre, mor og barn og

eiendom i stikken, fordi han ble forfulgt, den vil også få livet i det hinsidige. 31) Mange som var blant de første, vil tilhøre de siste, og mange som var blant de siste, vil være blant de første.”

Jesus taler for tredje gang om sin død og oppstandelse

32) De var på vei til Jerusalem. Jesus gikk foran dem. Trykket av en slem forutanelse lå på disiplene, og en følelse av angst hos dem som fulgte dem. Da lot han de tolv komme nærmere innpå seg igjen og begynte å snakke med dem om det som ventet ham. 33) “Se”, - sa han - vi går nå opp til Jerusalem. Der vil Menneskesønnen bli overlevert til yppersteprestene og de skriftlærde. De vil dømme ham til døden og overlevere han til hedningene. 34) Man vil spotte ham, spytte på ham, piske og drepe ham. Men den tredje dag vil han oppstå.”

Ikke herske, men tjene

35) Da trådte Jakob og Johannes, Sebedeus’ sønner, mot ham og sa: “Mester, vi vil be deg oppfylle et ønske vi har.” - 36) “Hva ønsker dere da?” - spurte han. 37) “Tillat oss” - svarte de - “at den ene av oss to får sitte på din høyre side og den andre på din venstre straks du har oppnådd den største ære.” 38) Men Jesus svarte: “Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke den kalken jeg må drikke eller motta den dåpen jeg skal ta imot?” 39) De svarte: “Ja, det kan vi.” - “Den kalken” - fortsatte Jesus - “som jeg må drikke, vil dere riktignok også få drikke, og med den dåpen jeg vil motta, vil dere også bli døpt. 40) Men plassen til høyre eller venstre for meg er det ikke min sak å tildele. de blir bare dem til del for hvem de er bestemt.” 41) Da de ti andre disiplene hørte det, ble de ergerlige over Jakob og Johannes. 42) Da kalte Jesus dem til seg og sa: “Dere vet at folkenes konger - under dekke av å herske - behandler sine undersotter som slaver, og stattholderne deres utnytter dem. 43) Det må ikke forekomme hos dere. Tvert imot må den som vil fremstå som stor blant dere, være en tjener; 44) og den av dere som vil være den første, skal være alles tjener. 45) For Menneskesønnen er heller ikke kommet for å la seg betjene, men for å tjene andre og gi sitt liv som løsepenger for alle de mange.”

Den blinde Bartimeus

46) De kom til Jeriko. Da han forlot Jeriko sammen med disiplene sine - og fulgt av en stor folkemengde - satt en blind ved veien og tigget. Det var Bartimeus, sønn av Timeus. 47) Da han hørte at Jesus fra Nasaret var der, begynte han å rope høyt: “Jesus - Davids sønn - forbarm deg over meg!” 48) Mengden ropte til ham og truet ham til å tie. Da skrek han bare enda høyere: “Du Davids sønn, forbarm deg over meg!” 49) Jesus ble stående og bød dem kalle ham frem til seg. Man ropte på den blinde. “Gled deg!” - sa man til ham - “Reis deg fort! Han roper på deg!” 50) Den blinde kastet kappen av seg, sprang opp og gikk mot Jesus. Jesus sa til ham: 51) “Hva ønsker du av meg?” “Kjære herre og mester!” svarte den blinde - “Jeg vil så gjerne se.” 52) “Gå hen,” sa Jesus - “Din tillitsfulle tro har reddet deg!” Straks kunne den blinde se og gikk med Jesus på hans vandring.

Kapittel 11

Inntoget i Jerusalem

Han nærmet seg nå Jerusalem og kom til Betania ved Oljeberget. Jesus sendte to av disiplene i forveien med følgende beskjed: 2) “Gå inn i landsbyen der borte. Like etter at dere har kommet inn, vil dere finne et tjoret eselføll som intet menneske har sittet på før. Bind det løs og kom hit med det. 3) Hvis noen skulle spørre hvorfor dere løser føllet, så svar dem: “Herren har bruk for det og sender det snart tilbake igjen hit.” 4) De gikk dit bort og fant et føll som

var bundet på utsiden av staldøren like ved veien. De løsnet båndet. 5) Noen av folkene som var der, spurte: “Hva gjør dere der? Hvorfor løser dere føllet?” 6) De svarte det Jesus hadde git dem i oppdrag. Da lot man dem gjøre som de ville. 7) De bragte føllet til Jesus og la kappene sine over det. Så satte han seg på det. 8) Mange la kappene sine som teppe på veien. Andre brakk små grener av trærne og strødde dem på veien. 9) De som gikk foran i toget, og de som var slutten på toget, utbrøt i ropet: “Velsignet er den som kommer i Herrens navn! 10) Velsignet er riket til David, vår far, som kommer til oss nå! Hosianna i de himmelske høyder!”

11) Så dro han inn i byen Jerusalem og i templet. Han så nøye på alt i templet, og i sen aftentime gikk han deretter til Betania sammen med de tolv.

Fikentreet uten frukt

12) Morgenen etter brøt de opp igjen fra Betania. I mellomtiden ble han sulten. 13) Lenger borte så han et fikentre i full bladskrud. Han gikk bort til det for å se om han kanskje kunne finne noen frukter på det. Men da han kom frem, fant han bare blader. For det var ikke tiden for å høste fiken ennå. 14) Da ropte han til treet: “I denne tidsalder skal ingen spise frukt fra deg mer!” Disiplene hørte det han her utbrøt.

Mitt hus skal være bønnens hus

15) Etter ankomsten til Jerusalem besøkte han templet og forberedte seg på å få ut alle kjøperne og selgerne som han støtte på der; det samme gjaldt bordene til pengevekslerne og benkene til duehandlerne; 16) han tålte ikke engang at noen bar et redskap gjennom templet. 17) Så forklarte han det han gjorde for dem som var der ved å si: “Det står skrevet: “Mitt hus skal av alle folk bli sett på som et “bedehus”; men dere har gjort det til en “røverhule”. 18) Yppersteprestene og de skriftlærde hørte om dette opptrinnet fra Jesus og grunnet på hvordan de kunne drepe ham. De var redde for hans innflytelse, for læren hans gjorde et mektig inntrykk på folkemassene. 19) Derfor pleide han først å forlate byen sent om kvelden.

Tro og bønn

20) Da de tidlig neste morgen kom forbi fikentreet, så de at det var tørt helt ned i røttene. 21) Da kom Peter til å tenke på det som hendte dagen før og sa til Jesus: “Se, mester, fikentreet som du har forbannet, er tørket ut.” 22) Jesus svarte: “Hadde dere bare hatt den rette troen på Gud! 23) For tro meg: hvis én sier til dette fjellet: “Løft deg opp, og kast deg i havet”! - én som er uten tvil i sitt hjerte, men har full tillit til at ordet går i oppfyllelse, den vil oppfyllelsen bli gitt. 24) Derfor sier jeg dere: Alt dere trygler om i bønn, vil dere få. Dere må bare ha den faste tillit til at dere får det. 25) Og når dere står der og ber, må dere først tilgi, hvis dere har noen noe å tilgi. Da vil deres himmelske far også tilgi dere for det dere har feilet. Men hvis dere ikke tilgir andre, da vil deres himmelske far heller ikke tilgi dere for deres feiltrinn.”

Jesu fullmakt

27) Så vendte de tilbake til Jerusalem. Da han gikk omkring i templet, trådte yppersteprestene, de skriftlærde og folkets eldste frem for ham og spurte: 28) “Hvem har gitt deg i oppdrag å gjøre alt dette? Eller hvem ga deg fullmakt til å opptre slik?” - 29) “Jeg vil stille dere ett eneste motspørsmål.” - svarte Jesus; “kan dere svare på det, da vil jeg si dere hvilken fullmakt som ligger til grunn for alt jeg gjør. 30) Døpte Johannes i Guds oppdrag eller på oppdrag av mennesker? - Svar meg!” Da tenkte de med seg selv: “Hva skal vi svare? Svarer vi i Guds oppdrag, vil han holde frem for oss: Hvorfor trodde dere da ikke på ham? Da må vi vel si: “I oppdrag av mennesker.” Men det våget de ikke, for da måtte de frykte folket, for alle anså Johannes for å være en Guds profet. 31) Så svarte de Jesus: “Vi vet ikke.” - “Da sier heller ikke jeg,” svarte Jesus - “i hvis fullmakt jeg gjør alt dette.”

Kapittel 12

Lignelsen om forpakteren og arvingen

Han begynte å snakke til dem i lignelser igjen. “En mann” - sa han - “anla et vinberg. Han gjæret det inne, grov en kjeller for vinfatene og bygde et vaktårn. Så forpaktet han vinberget til vinbønder og reiste ut av landet. 2) Da forpakterleien skulle betales, sendte han en tjener til vinbøndene for å motta den delen av vinhøsten han skulle ha som leie. 3) Men disse grep og mishandlet tjeneren og sendte han tilbake med tomme hender. 4) Han sendte en tjener nummer to til dem. Men de slo også denne til blods i hodet og skjente på ham. 5) Mannen sendte en tredje tjener. Han slo de i hjel. Så sendte han enda mange andre tjenere. Den ene mishandlet de, andre tok de livet av. 6) Nå hadde han bare en som han kunne sende - sin kjære sønn. Til sist sendte han også ham til dem: “De vil vel ha respekt for sønnen min,” 7) Men disse vinbøndene sa til hverandre: “Det er arvingen! Kom, vi vil drepe han! Så faller arven på oss!” 8) De grep han, drepte han og kastet han utenfor vinberget. 9) Hva vil vel vinbergets herre gjøre nå? - Han vil komme og ta livet av vinbøndene og forpakte vinberget til andre. 10) Har dere ikke lest dette skriftens ord: “Steinen som byggfolkene forkastet som ubrukelig, er blitt til hjørnestein. 11) Han ble gjort til det ved Herren, og i våre øyne fremstår denne hjørnesteinen som et underverk”.”

12) Ved denne anledning prøvde de å få makt over ham. For de visste vel, at han hadde rettet lignelsen mot dem. Men de var fortsatt for redde for folket. Så lot de han gå og fjernet seg.

Er det tillatt å betale skatt til keiseren?

13) Derpå sendte de noen av fariseerne og Herodes' tilhengere til ham for å lokke ham i fellen med et spørsmål. 14) Fariseerne innledet spørsmålet på en slu måte slik: “Mester” - sa de - “vi vet at du alltid snakker sant og ikke tar hensyn til noen. For du ser ikke menneskene etter øynene, men lærer veien til Gud, i samsvar med sannheten. Hva mener du nå: Er det rett når man betaler keiseren hodeskatten - eller skal man nekte?” 15) Jesus gjennomskuet disse hyklerne og svarte: “Hvorfor vil dere lokke meg i fellen? Gi meg en dinar! Jeg vil se på den.” 16) De ga ham mynten. “Hvem tilhører dette bildet og inskripsjonen?” - spurte han. “Keiseren!” - lød svaret. 17) Jesus svarte: “Så gi keiseren det som tilhører keiseren og Gud det Gud forlanger!” De ble storlig forbløffet over slikt et svar.

De dødes oppstandelse

18) Da kom sadduseere bort til ham. De lærer at det ikke finnes en oppstandelse, og fortalte følgende historie for ham: 19) “Mester!” - sa de - “Moses har bestemt at en bror skal gifte seg med enken etter en avdød bror, hvis hun er barnløs, slik at han skal avle etterkommere for den avdøde broren. 20) En gang levde syv brødre. Den første giftet seg, men hadde ingen barn da han døde. 21) Følgelig tok den neste broren enken til kone. Men også denne døde barnløs. Slik også med den tredje. Ja, slik gikk det med alle syv. 22) Ingen etterlot seg barn. Til sist døde konen. 23) Hvem av de syv vil tilhøre kvinnen ved oppstandelsen? Alle syv hadde jo hatt henne som hustru.” 24) Jesus svarte: “Røper ikke allerede hele spørsmålsstillingen at dere har helt feilaktige forestillinger på dette punktet, fordi dere verken kjenner skriftene eller forstår virkningen av de lovene Gud har bestemt? 25) For de som oppstår fra de døde, behøver ikke - som mann - å søke seg en kvinne å gifte seg med, eller som kvinne, en mann, men hos dem gjelder den samme lov som for englene i himmelen. 26) Men beviset for at de døde virkelig oppstår, har dere ikke i Moseboken, i historien om den brennende tornebusken, som dere sikkert har lest allerede; men i stedet der Gud sier til Moses: ”Jeg er Abrahams Gud,

Isaks Gud og Jakobs Gud!” 27) Men Gud er ikke Gud for døde, men for levende. Dere er alle fanget i en tungtveiende feiltagelse.”

De to store bud

28) En skriftlærd som sto der, og som hadde hørt den heftige diskusjonen, kunne ikke unngå å legge merke til at Jesus hadde gitt sine opponenter et treffende svar. Han kom nå til Jesus og spurte: “Mester! - hvilket bud er det aller viktigste?” 29) Jesus svarte: “Det viktigste er: Hør Israel! Herren vår Gud er alene Herre. 30) Derfor skal du elske Herren, din Gud, av hele ditt hjerte, av hele din sjel, med all din tanke og hele din kraft. 31) Og budet deretter er: Du skal elske din neste som deg selv. Intet bud står høyere enn disse to.” 32) Da sa den skriftlærde til ham: “Mester, du har på fortreffelig måte understreket den sannhet at det bare finnes én Gud, og at det ikke finnes noen gud uten ham; 33) at det er mye viktigere enn alle brennoffer og andre offer, hvis man elsker ham av hele sitt hjerte, med full overbevisning og med hele sin kraft, og den neste som seg selv.” 34) Da Jesus hørte hans forstandige svar, sa han til ham: “Hos deg mangler ikke mye før du kan komme i forbindelse med Guds ånde verden.” Etterpå våget ingen å spørre ham om noe.

Hvem Messias er

35) En dag underviste Jesus i templet, og kastet i den forbindelse frem spørsmålet: “Hvordan kan de skriftlærde påstå at Messias skulle være Davids sønn? 36) David har jo - under innflytelse av en hellig ånd - selv uttalt ordene: “Herren talte til min herre: Sett deg til min høyre side inntil jeg har lagt ned dine fiender som skammel for dine føtter.” 37) David kaller ham altså selv “Herre”. Hvordan kan han da være hans “sønn”?”

Jesus advarer mot de skriftlærde

Den store folkemengden likte å høre ham snakke slik. - 38) Jesus fortsatte å undervise: “Ta dere i akt for de skriftlærde, som liker å gå rundt på makedene i sine lange kapper og la seg hilse på, 39) som inntar de første plassene i bønnesalene og æresplassene ved gjestebud; 40) som i griskhet karer til seg eiendommen til enker og foreldreløse barn idet de forespeiler å ville be lange bønner for dem. En desto strengere dom venter dem.”

Enkens gave

41) Da han en gang sto overfor offerkassen, iakttok han hvordan folket kastet inn mange penger. 42) Da kom også en enke. Hun kastet bare inn to småmynter - til sammen omtrent en penny. 43) Jesus kalte disiplene sine sammen og sa: “Tro meg, denne fattige kvinnen har ofret mer enn alle dem som kastet en gave i offerkassen. 44) For de andre ga av sin overflod; men hun ofret alt det hun - i sin fattigdom - hadde. Hun ga det siste hun hadde til overs for å leve av.”

Kapittel 13

Templet skal ødelegges

Da de forlot templet, sa en av disiplene til ham: “Mester, se hvor mektig steinene og hele tempelbygget er!” 2) Jesus svarte: “Ja, betrakt dette mektige byggverket godt! For tro meg, det vil ikke være stein tilbake på stein av det. Alt blir revet ned. Men et annet tempel, som ikke er bygget av menneskehender, vil oppstå i løpet av tre dager.”

Trengslene begynner

3) Etterpå kom han til Oljeberget og satte seg ned der. Blikket hans falt på templet vis a vis. Et øyeblikk, da de var alene med ham, vendte Peter, Jakob, Johannes og Andreas seg til ham og spurte: 4) “Si oss, når vil ditt utsagn gå i oppfyllelse, og hva vil tegnet være som varsler at dagen det skal skje, nærmer seg?” 5) Da begynte Jesus å undervise dem om det. “Pass på,” sa han - “at dere ikke blir narret av noen. 6) For mange vil komme og si: Jeg er Messias. Mange vil på den måten la seg føre på villspor. 7) Skulle krigsbråk eller rykter om krig komme dere for øre, så behøver dere ikke bli urolige av den grunn. For slikt bringer tidene nødvendigvis med seg. Men det betyr på ingen måte oppfyllelse. 8) Det er jo ikke noe uvanlig at et folk reiser seg mot et annet og et rike mot et annet. Og når det vil oppstå jordskjelv i mange deler av Jorden - og hungersnød - så er slike hendelser bare de innledende veene til dagen som vil føde den egentlige ulykken. 9) Før dét vil man stille dere for den jødiske retten og piske dere i synagogene. Man vil føre dere frem for stattholdere og konger, fordi dere er mine tilhengere, og dere vil avlegge vitensbyrd for dem om sannheten. 10) For først må budskapet om frelsens sannhet ha trengt inn til alle folk. 11) Når man arresterer dere og stiller dere for retten, så vær ikke på forhånd engstelige for hva dere skal si, Dere skal bare bringe frem det som blir inngitt dere i samme stund. For da er det ikke dere som taler, men den hellige ånde verden som taler gjennom dere. 12) Det vil komme en tid, da bror overleverer bror til døden og far sitt barn. Barn vil opptre mot sine foreldre og bli skyldig i deres henrettelse. 13) Dere vil laste alles hat på dere, fordi dere vil bli nevnt ved mitt navn. Men bare den blir reddet som er standhaftig til siste slutt.”

Den store trengsel

14) “Men straks den dagen oppstår, da dere ser den skrekkelige tilintetgjørelsen foregå på en plass, hvor slikt aldri skulle skje, da skal enhver som husker mine ord, erkjenne betydningen av det som skjer foran hans øyne. Etterpå skal folkene fra Judea flykte opp i fjellene. 15) Den som er på taket av huset sitt, skal ikke flykte til husets indre deler, Han skal ikke engang gå inn og ta med seg noe derfra. 16) Den som var ute på jordene, vend ikke tilbake for å hente kappen sin. 17) Stakkars de mødre som i de dager venter barn, også de som ammer et barn. 18) Be Gud om at dette ikke må skje om vinteren. 19) For hine dager vil være fylt med så fryktelig nød som ikke har forekommet fra verden ble skapt og til nå, og som aldri vil komme igjen. 20) Og hadde ikke Herren forkortet disse dagers tall, ville ikke et levende vesen ha overlevd. Men av hensyn til de utvalgte, som han har utpekt, har han redusert disse dagers tall.

Når Menneskesønnen kommer

21) Når man sier til dere: Se, her er Messias! eller: Der er han! - så tro det ikke. 22) For medier fra den onde ånde verden vil fremtre og gjøre tegn og undere for - om mulig - også å villedde de utvalgte. 23) Når det gjelder dere, så hold øynene åpne! Se, jeg har sagt dere alt på forhånd.”

24) “Men så snart den nevnte nøden i hine dager er over, vil solen gå ned for dens ofre og månen ikke lenger skinne for dem. 25) Stjernene på himmelen vil forsvinne for dem, og de nedrige åndemaktene i det hinsidige vil bli meget urolige. 26) For da vil de se Menneskesønnen komme med stor makt og herlighet i spissen for de himmelske hærskarer. 27) Han vil sende ut sine åndelige budbringere og samle sammen de dertil bestemte fra alle de fire vindretninger og fra den ene til den andre enden av det hinsidige.

Lær av fikentreet!

28) For at dere skal lære, vil jeg - til sammenligning - komme tilbake til fikentreet. Så snart grenene blir saftige og driver frem blader, da skjønner dere at sommeren er nær. 39) På

samme måte skal dere vite at min forutsigelse er nær ved å bli oppfylt når de nevnte hendelsene inntreffer. 30) Dere kan tro meg at dette folk ikke vil fullføre sin løpebane før alt er oppfylt. 31) Himmelhvelvet og Jorden vil engang svinne hen, men mine ord vil ikke uoppfylt renne ut i sanden. 32) Men den nøyaktige dag og den eksakte time, hvor alt dette er oppfylt, vet ingen, verken himmelens sendebud, heller ikke Sønnen, men ene og alene Faderen.”

Vær beredt til Herren kommer!

33) “Se dere for og våk! For dere vet ikke når skjebnetimen slår. 34) Slik en mann som skal ut å reise, gir sine instruksjoner til tjenerne når han forlater huset, og gir hver enkelt sin oppgave og pålegger dørvakten hva han skal gjøre - 35) så vakt også dere! For dere vet ikke når husets herre kommer, om sent om aftenen eller midt på natten eller på den tid hanen galler om morgenen; 36) når han kommer uventet, må han ikke finne dere sovende: 37) “Derfor gjentar jeg: Våk!”

Kapittel 14

Sammensvergelse mot Jesus

Det var bare to dager igjen til påskefesten. Yppersteprestene og de skriftlærde studerte frem og tilbake på hvordan de kunne arrestere og henrette Jesus. 2) De var enige om at enhver opphisselse i folket i alle tilfeller måtte unngås under festen.

Jesus blir salvet i Betania

3) Jesus oppholdt seg hjemme hos den spedalske Simon i Betania. Mens han lå ved måltidet, kom en kvinne med et alabasterkar med velduftende salve. Hun knuste karet og helte innholdet over hodet hans. 4) Disiplene hans ergret seg over dette og sa. “Hva er hensikten med å sløse salveoljen på denne måten? 5) Man hadde jo kunnet selge den for mer enn tre hundre mark og gi summen til de fattige.” Slik prøvde de å gi ergrelsen mot kvinnen luft. 6) Men Jesus irettesatte dem: “La henne i fred!” - sa han - “Hvorfor bryr dere henne? Kvinnen har av kjærlighet vist meg en stor tjeneste. 7) Fattige har dere alltid hos dere. og kan gjøre vel for dem så ofte dere ønsker. Men meg har dere ikke alltid blant dere. 8) Hun gjorde alt hun var i stand til. Hun salvet mitt legeme allerede før den dag jeg skal begraves. 9) Jeg forsikrer dere: “Hvor budskapet om frelse enn vil bli forkynt i hele verden, da vil man også fortelle om dét denne kvinnen har gjort og således ære hennes minne.”

Judas tilbyr seg å forråde Jesus

10) Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til ypperstepresten og erklærte seg villig til å overlevere Jesus i deres hender. 11) Dette ble de veldig glade over og lovet å gi ham penger for det. Nå lette han etter en gunstig anledning til å forråde og overlevere ham til dem.

Det siste måltid

12) På den første av de usyrede brøds dager - dagen de pleide å slakte påskelammet - spurte disiplene ham: “Hvor ønsker du at vi skal gå for å forberede måltidet med påskelammet for deg?” 13) Han sendte to av disiplene av gårde med denne beskjeden: “Gå inn i byen! Der vil dere møte en mann med en krukke vann. Følg med ham 14) inn i det huset han går inn i, og si til herren i dette huset: Mesteren spør: “Hvor er gjesteværelset for meg, hvor jeg kan spise påskelammet med disiplene mine? 15) Da vil han vise dere et stort værelse som er utstyrt med bord og polster, og som allerede er ferdig stelt i stand. Der forbereder dere alt for oss!” 16) De to disiplene gikk og kom til byen. Der fant de alt slik han hadde sagt og tilberedte

påskemåltidet. 17) Da natten falt på, innfant han seg der med de tolv. De la seg til bords og spiste. 18) Plutselig sa Jesus: "En av dere vil forråde meg - en som deler måltidet med meg." 19) De ble grepet av dyp smerte, og den ene etter den andre spurte ham: "Det er da vel ikke meg?" - og en annen: "Vel heller ikke meg?" 20) Han svarte: "En av disse tolv er det, den som dypper fingrene i den samme skålen som jeg. 21) Menneskesønnen må riktig nok gå skjebneveien som er nedlagt for ham i Skriften. Men ve det menneske som forråder ham. Det hadde vært bedre for ham, hadde han ikke blitt menneske."

Nattverden blir innstiftet

22) Under måltidet tok Jesus brødet, velsignet det og brøt det i biter og lot det sirkulere blant dem med ordene: "Ta det! Dette er symbolet på mitt legeme!" 23) Så tok han et beger, velsignet det og lot det sirkulere blant dem som var der. Alle drakk av det. Så sa han til dem: "Dette er symbolet på mitt forbunds blod som blir utgytt for mange. 24) Jeg forsikrer dere: Jeg vil ikke sette frem vinrankens frukt før den dag da jeg drikker det i Guds ånde verden, og det i en form som dere ennå ikke kjenner."

I Getsemane

26) De sang lovsangen, forlot byen og gikk til oljeberget. På veien sa Jesus til dem: 27) "Dere vil alle la meg i stikken. For det står skrevet: "Jeg vil slå ned hyrden og sauene vil spre seg til alle kanter." 28) Men etter min oppstandelse vil jeg gå forut for dere til Galiléa." 29) Peter forsikret: "Selv om alle vil forlate deg, - ikke jeg!" Jesus svarte: 30) "Tro meg: allerede i natt før hanen galer to ganger vil du fornekte meg tre ganger." 31) "Selv om jeg måtte dø med deg, ville jeg ikke fornekte deg" - forsikret Peter på ny. Det samme gjorde også de andre. 32) De bega seg så til et sted som heter Getsemane. Der sa han til disiplene sine: "Sitt her til jeg har bedt." 33) Så tok han Peter, Jakob og Johannes med seg. Plutselig kom en fryktelig følelse av angst og dypeste forlatthet over ham. 34) Han vendte seg til de tre og sa: "Så overordentlig stor er sorgen i min sjel at jeg skulle ønske jeg var død. Bli her og våk!" 35) Så gikk han litt lenger bort, kastet seg ned på jorden og ba om at denne timen - om mulig - måtte gå ham forbi. 36) Bønnen hans lød: "Min far, alt er mulig for deg. La derfor denne kalken gå meg forbi! Men la ikke min, men din vilje skje." 37) Da han vendte tilbake til de tre, fant han dem sovende. Han vendte seg til Peter og sa: "Simon, du sover? Hadde du ikke kraft til å holde deg våken en eneste time? 38) Våk og be for at dere ikke skal bli offer for fristelsen. Ånden er villig, men kjødet er svakt." 39) Så gikk han bort igjen og ba. 40) Da han kom tilbake, fant han igjen at de sov. Tretthet hadde fått øynene deres til å falle igjen. De visste ikke hva de skulle unnskyldte seg med. 41) Men da han kom tilbake til dem for tredje gang, sa han til dem: "Dere kan sove og hvile ut en annen gang. Nå har det ingen hensikt mer, og timen er ikke egnet for det. For nå blir Menneskesønnen overlevert i syndernes hender. 42) Reis dere, vi vil gå! Han som vil forråde meg, er i nærheten."

Jesus blir tatt til fange

43) Ikke før hadde han sagt dette, kom Judas Iskariot til syne, en av de tolv. Med seg hadde han en mengde bevæpnede menn. De var sendt av yppersteprestene, de skriftlærde og de eldste og bar sverd og køller. 44) Forræderen hans hadde avtalt følgende tegn med dem: "Den jeg kysser, er det. Grip ham og før ham forsiktig bort!" 45) Han gikk så bort til Jesus og sa: "Mester!" - og kysset ham. 46) Mennene la nå hånd på ham og arresterte ham. 47) Da var det en som drog sverdet, slo etter yppersteprestens tjener og kappet øret av ham. 48) Jesus vendte seg mot mengden og sa: "Med sverd og køller er dere kommet hit for å arrestere meg som om det dreide seg om en røver. 49) Dag etter dag pleide jeg å komme til dere i templet for å holde mine taler, og dere har aldri lagt hånd på meg. Men arrestasjonen i dag måtte skje for at Skriften skulle bli oppfylt." 50) Da lot alle disiplene ham i stikken og flyktet. 51) Bare en

ungdom holdt seg i nærheten av ham og gikk med den væpnede flokken. Han bar en kappe av lin. Da grep de også ham for å arrestere ham. 52) Men denne lot kappen bli i deres hender og flyktet i bare undertøyet.

Jesus for det høye råd

53) Man førte Jesus til øverstepresten. Alle øversteprestene, de eldste og skriftlærde hadde samlet seg hos ham. 54) På avstand hadde Peter fulgt ham inn til den indre gårdsplassen i øversteprestens palass og hadde satt seg blant tjenestefolket for å varme seg ved ilden.

55) Overprestene og hele det Høye Råd lette etter et bevis mot Jesus for å kunne dømme ham til døden, men de fant ingen. 56) Riktignok vitnet mange falskt mot ham, med deres vitnemål var motstridende. 57) Så trådte noen frem med en falsk beskyldning: 58) "Vi hørte ham si at han ville rive ned tempelet, som er laget av menneskehånd, og bygge et annet opp igjen i løpet av tre dager - ett som ikke er laget av menneskehånd." 59) Men også disse motsa hverandre i deres vitneutsagn. 60) Da reiste øverstepresten seg, steg frem og spurte Jesus: "Har du ikke noe svar til disse vitneutsagnene?" 61) Men Jesus tiet og ga ikke noe svar. Så stilte øverstepresten et annet spørsmål: "Er du Messias, Sønn av den Høylovede?" 62) Jesus svarte: "Ja, jeg er det! Og dere vil se Menneskesønnen - omgitt av de himmelske hærskarer - sitte til høyre for den Allmechtige." 63) Da rev øverstepresten sine klær i stykker og ropte: "For hva trenger vi vitner? 64) Dere har jo selv hørt hans gudsbespottelse. Hvordan er deres dom?" Alle stemte "skyldig" og dømte ham til døden. 65) Straks spyttet noen ham i ansiktet og slo han med knyttneven og ropte: "Bevis nå at du er en profet." Også tjenerne grep gjentatte ganger mot ham og ga ham ørefiker.

Peter fornekter Jesus

66) I mellomtiden satt Peter nede i forgården. En av pikene til øverstepresten gikk forbi ham. 67) Hun så hvordan Peter varmet seg, så nærmere på ham og ropte: "Du er jo den samme som var hos nasareeren - denne Jesus." 68) Men han nektet. "Jeg vet ikke noe om dette," sa han - "og jeg kan ikke forstå hvordan du kan påstå noe sånt." Straks sto han opp og gikk ut foran inngangen til forgården. I samme øyeblikk gol hanen. 69) Men den samme tjenestepiken så ham også her, og straks fortalte hun til dem som sto der: "Han der hører også til dette selskapet." 70) Peter nektet igjen. Men kort tid etter bebreidet de ham, de som var der: "Helt sikkert tilhører du dette selskapet; du er jo fra Galiléa." 71) Da begynte han å banne og erklærte under ed: "Jeg kjenner ikke dette mennesket som dere snakker om." 72) Da gol en hane for annen gang. Da husket Peter ordene Jesus hadde sagt ham. Og han brast ut i gråt.

Kapittel 15

Jesus for Pilatus

Ved morgengry holdt overprestene råd sammen med de eldste, de skriftlærde og hele det Høye Råd. Så lot de Jesus binde og førte ham til den indre forgården for derpå å utlevere ham til Pilatus. 2) Denne spurte Jesus: "Er du jødenes konge?" Han svarte: "Ja, det er jeg!" 3) Overprestene kom så med en strøm av klager mot ham. 4) Pilatus spurte ham igjen: "Imøtegår du ikke noe av dette? Hør alt de bringer frem mot deg!" 5) Men Jesus svarte ikke mer, slik at Pilatus undret seg meget.

6) Nå pleide Pilatus å gi en fange fri på en festdag, en som folket kunne velge ut. På den tid var en fange ved navn Barabas i fengselet. Han hadde deltatt i et opprør og var arrestert sammen med de andre opprørerne som hadde begått et mord. Den økende folkemengden begynte nå å kreve denne gesten som Pilatus hittil alltid hadde gitt dem. 9) Pilatus spurte dem: "Skal jeg sette jødenes konge fri?" 10) For han visste meget vel at man bare hadde overlevert Jesus til ham av misunnelse. 11) Men overprestene hadde klart å

overbevise mengden om å kreve Barabas fri. 12) “Men hva vil dere da,” - svarte Pilatus - “at jeg skal gjøre med jødernes konge?” Da skrek mengden: 13) “På korset med ham!” 14) “Hva ondt har han da gjort?” ropte Pilatus til dem. Da skrek de bare høyere: “På korset med ham!” 15) Pilatus ga dem så Barabas fri og slo Jesus med piskene til tegn på dødsdommen og overga ham til å bli korsfestet.

Soldatene spotter Jesus

16) Soldatene førte ham til stattholderens indre gårds plass og kalte sammen hele militæravdelingen. 17) De la en purpurkappe om ham, satte på ham en tornekrone 18) og hilste ham som “konge” med tilropet: “Vær hilset, du jødernes konge!” 19) De slo ham i hodet med et rør og spyttet ham i ansiktet; 20) tok så purpurkappen av og la på ham hans egne klær igjen.

Jesus blir korsfestet

Så førte de ham ut for å bli korsfestet. 21) En viss Simon fra Kyréne, far til Aleksander og Rufus, som kom hjem fra jordene og nettopp kom forbi, tvang de til å bære korset for ham. 22) Så førte de ham til retterstedet Golgata. Dette navnet betyr “skallestedet”. 23) Her ville de gi ham vin å drikke, vin som var krydret med myrra. Men han vegret seg mot å ta den. 24) Etter at korsfestelsen hadde funnet sted, delte de klærne hans mellom seg. De kastet lodd om hvem som skulle få hvilket plagg. 25) Klokken var ni om morgenen. Så satte de en vakt over ham. 26) Innskriften som anga grunnen til henrettelsen lød: “Dette er jødernes konge.” 27) De korsfestet to røvere samtidig med ham, den ene på hans høyre side, den andre til venstre. 29) De som gikk forbi, hånet ham og ropte hoderystende til ham: “Akk ja, du er jo den som river ned tempelet i tre dager og bygger det bygger det opp igjen på tre dager! Stig ned fra korset og redd deg selv!” 31) Overprestene og skriftlærde ropte spottende til hverandre: “Andre har han hjulpet, seg selv kan han ikke hjelpe! Denne Messias - denne konge av Israel! 32) La ham stige ned fra korset, så vi ser det og tror på ham!” Sågar de to som ble korsfestet med ham, spottet ham.

Jesus dør

33) Klokken tolv, middags kom et mørke over hele landet. Det varte til klokken tre om ettermiddagen. 34) Klokken tre ropte Jesus med høy stemme: - “Eli, Eli, lama dsaphthani?” Det betyr: “Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?” 35) Da noen av dem som var der, hørte det, sa de: “Han roper på Elias!” 36) Da løp en bort, fylte en svamp med eddikvann, stakk den på et rør og ville gi ham å drikke, idet han sa: “Nå vil vi se om Elias virkelig kommer og tar ham ned.”

37) Men Jesus utstøtte et høyt skrik og døde. 38) Da revnet forhenget i tempelet i to, fra øverst til nederst. 39) Da kapteinen som sto i nærheten, hørte Jesus skrike slik, og så at hans sjel hadde utåndet, ropte han: “Denne mannen var virkelig sønn av en gud!”

40) I det fjerne sto noen kvinner og så på. Blant dem var Maria fra Magdala og Maria, mor til Jakob den lille, Jose og Salome. 41) Også i den tiden Jesus oppholdt seg i Galiléa, var disse bestandig hos ham. Mange andre kvinner sto også sammen med dem, kvinner som var kommet til Jerusalem med ham.

Jesus blir gravlagt

42) I de siste timene før solen gikk ned, da man pleide å forberede sabbaten, og som man derfor kalte “førsabbat”, tok 43) Josef av Arimatea mot til seg og gikk til Pilatus og ba om liket til Jesus. Josef var et høyt aktet medlem av det Høye Råd og hadde hele livet ventet med lengsel på at Guds rike skulle komme. 44) Pilatus kunne snaut tro at Jesus allerede var død. Derfor lot han kapteinen komme og spurte om døden virkelig hadde inntruffet allerede. 45)

Da kapteinen kunne bekrefte dette, lot han Josef få liket. 46) Denne kjøpte linklede, tok Jesus ned fra korset, svøpte ham i linkledet og la ham i en grav som var hugget inn i fjellet. Så veltet han en stein foran inngangen til graven og gikk. 47) Maria fra Magdala og Maria, mor til Jakob, hadde sett stedet hvor han var lagt.

Kapittel 16

Jesu oppstandelse

Disse to hadde kjøpt velduftende stoffer for å salve liket hans. 2) Tidlig den første dagen etter sabbat gikk de til graven. Solen sto akkurat opp. 3) På veien sa de til hverandre: "Hvem vil rulle bort steinen foran graven for oss?" Den var nemlig svært stor. 4) Men de kommer til graven og finner at steinen allerede er rullet bort. 5) Da de var kommet inn i gravkammeret, så de en ung mann sitte på høyre side. Han hadde en lang hvit kjortel på seg. De grøsset. 6) Han sa til dem: "Vær ikke redde! Dere søker Jesus, den korsfestede. Han har stått opp. Han er ikke her. Hør, her er stedet han ble lagt. 7) Skynd dere tilbake og gi disiplene hans og Peter følgende beskjed: "Se, jeg går forut for dere til Galiléa; der vil dere se meg igjen, slik jeg har lovet."" 8) Da skyndte de seg ut av gravkammeret og løp så fort de kunne. For de var grepet av frykt og forferdelse. Ingen sa noe til noen. Slik hadde angsten lammet deres tunge.

Jesus åpenbarer seg for disiplene

9) Som nevnt allerede, var Maria fra Magdala en av de første som Jesus - i de tidlige morgentimene etter sabbat - hadde vist seg for ved sin oppstandelse, Det var den samme Maria som han hadde drevet syv demoner ut av. 10) Hun kom med nyheten til dem som hadde vært hans ledsagere, men som nå sørget og gråt. 11) Da de hørte at han levde og hadde vist seg for henne, ville de ikke tro det. 12) Etterpå viste han seg for to av dem i et annet enn det vanlige, menneskelige legemet. Det skjedde ved en spasertur de to hadde på landet. 13) Disse kom også og brakte nyheten til de andre. Men heller ikke disse ble trodd. 14) Senere viste han seg for de elleve, mens de lå til bords. Han irettesatte skarpt deres vantro og indre forstokkethet som de hadde vist ved ikke å tro på dem som med egne øyne hadde sett ham etter hans oppstandelse fra de døde. De prøvde å forsvare seg mot denne bebreidelsen med følgende innvending: "Den nåværende tidsalder med sin lovløshet og vantro står helt under Satans herredømme. Ved hjelp av sin onde ånde verden forhindrer han at Guds sannhet kan gjøre seg gjeldende som en kraft. Avslør nå den veien for oss som du kjenner, og gjennom hvilken man oppnår Guds velvilje." Slik talte de til Kristus som ga dem følgende svar: "Det kretsløp av år hvor Satan har herredømme, er nå forbi. Nå nærmer seg et annet herredømme - ett som er vidunderlig. For alle som har begått frafallets synd, ble jeg utlevert til Dødsfyrsten, for at de frafalne igjen kan vende seg til sannheten og ikke lenger bli værende i sitt frafall, men tilegne seg den uforgjengelige himmelske Åndens herlighet som vil tilfalle dem som arv, som oppnår Guds velbehag."

Disiplenes oppdrag

15) Og så ga han dem et oppdrag: "Gå ut i hele verdensaltet og forkynn budskapet om frelse for hele skapelsen. 16) Den som tror og blir døpt, skal finne redning. Men den som ikke tror, den vil få sin straffedom som fortjent. 17) Men de troende vil få følgende sannhetsbevis: I mitt navn vil de drive ut onde ånder; de vil tale i fremmede språk; 18) uten fare vil de kunne ta slanger med hendene; skulle de drikke noe livsfarlig, vil det ikke skade dem; de vil legge hendene på syke, og de vil bli friske."

Jesus blir tatt opp til himmelen

19) Etter at Herren Jesus hadde sagt dette, ble han tatt opp i himmelen og satte seg på Guds høyre side. 20) Men disse gikk ut og forkynte overalt. Herren sto dem bi med sin kraft og bekreftet sannheten i deres lære gjennom undrene som ledsaget deres tale.